

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. Am păzit credința.
2. Viața vecinică și chinul vecinic.
3. Colțul hainei.
4. Pace și unire.

5. Hainele de sărbătoare.
6. Focul Domnului.
7. Cel ce vine după Mine...
8. Omul ascuns al inimii.

9. Către tineri.
10. Lecțiuni Biblice.
11. Vindecări Divine.
12. Botezuri cu Duh Sf.

„Am păzit credința.“

BCU Cluj / Central University Library

„M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.“
II. Tim. 4:7.

Aceste sunt cuvintele pe cari Sf. Apostol Pavel le-a rostit în vremea când știa că timpul despărțirii sale din aceasta lume, este aproape. Prigonitorul cel mare al creștinilor de altădată, iată-l acum devenit cel mai înverșunat apărător al credinței în Isus. Cred că nu este nevoie să vorbim aici despre schimbarea pe care a lucrat-o Domnul cu el și în el, fiindcă aceasta o găsim în Faptele Apostolilor începând din cap. 9, ajunge numai să spunem că deși înainte a fost un prigonitor fără milă, schimbat prin puterea lui Dumnezeu, a devenit un astfel de bărbat care la sfârșitul vieții a putut spune: „...am păzit credința“.

Să nu ne închipuim că după ce a venit la Domnul Isus, viața lui a fost o viață fără luptă, fără grije și fără sbucium. Diavolul a căutat pe toate căile ca să-l răpună, dar nu i-a reușit. Deși era un tînăr cu o cultură aleasă, care promitea celor din jurul lui un viitor, Pavel nu s'a sfiit a merge umăr la umăr cu o ceată de pescari și oameni de rînd, cari urmau pe Isus mai dinainte. Ba când ajunge în unele lucruri grele de înțeles, ca să nu deie o altă învățătură, pune marea lui învățătură lumească sub picioare și merge la ceice erau mai înainte în credință (cari lumește, aveau puțină carte) și le cere sfatul, pentruca să învețe o formă. Fapte 15 c. Iar când a simțit că unii s'au sculat cu altă învățătură

zice lui Timotei : „Să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură“. I. Tim. 1:3.

Dacă prin marea lui învățătură s'ar fi îngâmfat și s'ar fi înălțat asupra celorlalți, ar fi pătat credința. Dacă în prigoanele pe cari le-a îndurat ar fi căștigat dorind în inima sa locul de frunte pe care l-a ocupat mai înainte de a veni la Hristos, între cei de neamul său, ar fi pătat credința. Dacă după ce a venit la Domnul nu ar fi ținut seama de învățatura pe care au dat-o apostolii cari erau înainte de el și ar fi dat o altă învățătură, ar fi pătat credința. Dacă după ce a venit la Domnul ar fi căutat ca să impună asupra credincioșilor o dare în urma căreia să-și agonisească el o avere, ar fi pătat credința. Dacă după ce a venit la Domnul ar fi căutat ca din cele ce era ajutat de frați, să se împodobească în felul lumii (lux), ar fi pătat credința. Dar Dumnezeu să fie lăudat că Ap. Pavel zice : „Lucrurile, cari pentru mine erau cîștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru care eu am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să cîștig pe Hristos“. Filip. 3: 7-8. O singură dată, vrăjmașului îi reușește ca în ceva măsură să se apropie de el sugerându-i ideea, ca în urma strălucitelor sale descoperiri, să se umfle de mândrie. Dar dânsul a înțeles foarte bine acest lucru și s'a ru-

gat Domnului, și Domnul l-a izbăvit de acest păcat. Astfel și-a putut păstra credința nepătată. II. Cor. 12:7-9.

Frații mei iubiiți, să ne întoarcem acum la noi și să ne cercetăm starea noastră. Domnul Isus zice: „Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” Luca 18:8. Domnul Isus a spus că în timpurile din urmă, vor fi prooroci mincinoși, învățători mincinoși, etc. Mat. 24:24 II. Petru 2:1-3, toți aceștia vor propovădui o oarecare credință, dar nu despre credința pe care o propovăduiesc aceștia a vorbit Domnul Isus, ci despre credința care s'a dat odată pentru totdeauna sfinților, sau despre credința în adevăr. Iuda v. 3, Ap. Pavel care cunoaște foarte bine acest lucru, nu numai că își păzește credința, decât îndeamnă și pe Timotei la aceasta zicând: „Să păstrezi credința și un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, și au căzut din credință” I. Tim. 1:19.

Dacă odinioară aceste cuvinte au sunat lui Timotei, astăzi ele ne sună nouă. Și acum să mergem prin mila Domnului să vedem cum am putea fi înșelați ca să nu păzim credința. Pentru că vrăjmașul să poată strica sau să ne facă pe noi să pățăm credința, el are nevoie de cugetul nostru. Atât timp cât noi păstrăm cugetul curat, el nu ne poate strica și păta credința. Dar pentru că să-i reușească acest lucru, el se folosește de tot ce-i stă în putință ca să ne murdărească cugetul și îndeosebi luptă el cu înverșunare în felul acesta după predicatori ca să-i facă a da apoi învățături greșite și să omoare prin ei pe alții sufletește. Un cuget murdărit și necurat, nu mai poate judeca drept, el nu poate vedea limpede și nu mai poate vorbi adevărul. Fiecare șoptă diabolică este un ac intoxicat cu otravă foarte fină, care place creierului trupesc, dar care îl omoare și-l pătează. Și dacă cetitorul are lipsă să cunoască vreo câteva din aceste ace, prin mila lui Dumnezeu îi voi arăta: Când omul (îndeosebi predicatorul) stă liniștit și neadormit pe patul său, sătana îndreaptă spre el un astfel de ac, și-i șoptește: „Ai văzut ce mari binecuvântări ți-a dat ție Domnul acolo unde ai fost și ai predicat? Cum de mult te iubesc pe tine toți? Dar aceștia cari sunt chemați a lucra cu tine te pismuiesc și în el nu lucrează Dumnezeu așa ca în tine? Vezi, că ar fi mai bine să te retragi tu la o parte cu poporul tău? Ce să fi tu supus cuiva?” Creștinul dacă cunoaște acest atac zice: „Lipsește satano, căci este scris: „Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța”. Iacob 4:10. Satana trimete altă săgeată zicând: „Vezi, cum știi tu predica de frumos, dar ai un defect, te îmbraci prea simplu. Dacă tu ai fi mai pompos, ai fi mai bine văzut între toți”. Dacă creștinul cunoaște și aceasta săgeată, el zice: „Lipsește satano, eu mă port modest și curat, căci Domnul meu a zis: „Ceice poartă haine moi sunt în casele împăraților.” Mat. 11:8. Iar ap. Pavel zice: „Să nu

vă potriviți chipului veacului acestuia.” Rom. 12:2. Dacă nici aceasta nu a reușit, satana trimete o altă săgeată, zicând: „E bine și frumos că predici Evanghelia, dar ți-ai asigurat existența? Dar dacă mâine nu mai ești aici, cum trăiești? Până stai aici caută ca să iei plată grasă dela credincioși și fă-ți avere.” Dacă creștinul cunoaște și aceasta săgeată, zice: „Lipsește satano, căci este scris: „Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns.” I. Tim. 6:8. Dacă nici aceasta nu a reușit, urmează alta. Satana zice: „Tu ești un om care ai lipsă să te aranjezi pentru viitor, nu poți însă să faci acest lucru deoarece sunt alții mai bătrâni și mai înainte veniți la credință ca tine. Tu nu-i poți răsturna fiindcă nu știi și nu poți dovedi nicio faptă rea asupra lor. Ei sunt așa de aspri că la fiecare greșală a ta, îți fac observație. Singurul lucru prin care poți reuși în planurile tale, ar fi acela să propovăduiești o credință mai ușoară adică o libertate. Așa poți să ieși sus. Dacă creștinul este treaz, el respinge și aceasta săgeată, zicând: „Lipsește satano, că este scris: „Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii”. II. Petru 2:19. Și eu nu vreau să fiu dintre aceștia”. I. Cor. 9:27 etc.

Mai sunt însă și alte șoapte diavolești pe cari eu nu le-am descris aci, fiindcă nu-mi ajunge spațiul. Ele pot veni dela vrăjmașul direct (în minte) sau indirect (prin alte persoane). Dacă însă numai unul din ele să infiltrează în cugetul creștinului, apucă a murdări cugetul și a strica credința. Ele nu se pot infiltra în cugetul creștinului atâta timp cât cugetul lui este curat și luminat de Duhul Sfânt. Rom. 9:1.

Frații mei iubiiți, pe timpul Apostolului Pavel, erau persoane în rândurile credincioșilor cari au început cu alte învățături și cu hule II. Tim. 2:16-18 I. Tim. 1:20 și aceasta o făceau nu pentru că doreau ca poporul să meargă în mai mare sfințenie, nu pentru că ei ar fi descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu ceva lucru care ar fi fost ascuns, etc. Decât căutau să deslipească poporul de Apostolii adevărați, ca apoi el să devină plin de rîvnă pentru ei. Galat 4:17.

Toate însă au un sfârșit. Sbuciumul, truda, osteneala, lupta, toate să termină odată, și vine sfârșitul. Și atunci vei putea tu iubite cetitorule (ori care vei fi) să zici: „Am păzit credința”. Tu scumpul meu poți să vorbești despre credință, tu poți să crezi că ești în credință, și cu toate acestea să fi un serman nenorocit care a apucat a da înapoi în ce privește credința. Și aceasta o faci spre pierderea ta. Ebr. 10:38-39. Tu poți să te lupți pentru credință dar bagă de seamă că Ap. Pavel zice: „Luptă-te lupta cea bună a credinții”, I Tim, 6:12. Și dacă vorbește despre „lupta cea bună a credinței”, înseamnă că este și lupta cea rea a credinței. II Tim. 2:5.

Perice de sufletul care în lupta cu vrăjmașul, se silește ca să aibe totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor, Fapte 24:16 numai acesta poate să lupte pentru credința Evangheliei Filip. 1:27 care s'a dat odată pentru todeauna sfinților. Iuda 5. Și credința lui este încununată cu cununa neprihănirii II Tim. 4:8 și nu este zădărnica. I Cor. 15:1-2.

„Am păzit credința!” Credința care vine dela Dumnezeu și pe care spune Ap. Pavel că a păzit-o, ea se desăvârșește în dragoste. Căci „prin fapte credința a ajuns desăvârșită”. Iacob 2:22. Dacă la credință nu este unită dragostea, ea nu are nici un preț, nici chiar atunci când este atât de puternică că poate muta munții. I Cor. 13:2. Înțelegem deci că, credința care s'a dat sfinților, a fost strâns legată de dragoste.

Ce e dragostea? **Dragostea este unul din roadele Duhului Sfânt Galat. 5:22 care izvoarește dintr'o inimă curată și stă în păzirea poruncilor lui Dumnezeu.** I. Ioan 5:3. Dumnezeu însuși este dragoste. I. Ioan 4:16. De aceea toată credința care vine dela Dumnezeu, se întemează pe dragoste, și dragostea este aceea care desăvârșește credința. Credința fără dragoste este moartă. Iacob 2:26.

Dragostea care vine dela Dumnezeu, este numai una singură; în lume însă sunt mai multe feluri de dragoste. **Este dragoste făcarnică sau prefecută.** Rom. 12:9. O astfel de dragoste a avut în timpurile de demult Absolom (și astăzi o au urmașii lui). Dorința lui era ca să ajungă rege în locul tatălui său David. El credea că va putea ajunge dacă va întrebuija o dragoste făcarnică sau prefecută. Sf. Scriptură ne arată despre el că se scula disdedimineață și stătea la marginea drumului la poartă. „Și ori de câte ori avea cineva vreo neînțelegere și se ducea la împărat la judecată, Absolom îl chema și-i zicea: „Din ce cetate ești?” După ce-i răspundea: „Sunt din cutare seminție a lui Israil”, Absolom îi zicea: „Iată pricina ta este bună și dreaptă; dar nimeni din partea împăratului ne te va asculta”. Absolom zice: „De m'ar pune pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea vreo neînțelegere și o judecată, ar veni la mine și i-aș face dreptate. Și când se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mâna, îl apuca și-l săruta”. În felul acesta Absolom câștiga inima oamenilor din Israil. II Sam. 15:2-6. În ziua necazului însă, n'a fost în stare aceasta dragoste să scape pe Absolom de mânia lui Dumnezeu, ci s'a prăbușit împreună cu toți aceia pe cari i-a amăgit și cari l-au urmat. II Sam. c. 18.

Este dragoste față de lume. I Ioan 2:15. Cel bolnav de ea caută mereu ca să unească lumea cu Biserica. Adică credincioșii să se roage Domnului, dar să se poarte în felul lumii, Adeptul aces-

tei dragoste de lume, caută ca să fie întotdeauna plăcut și atrăgător lumii. Credința în Dumnezeu, el caută s'o unească cu lumea. Rom. 12:2.

Este dragoste de sine. II Tim. 3:2. Persoana stăpânită de aceasta dragoste, nu permite nimănui să se atingă de ea. Ei nu-i trebuie îndemnări, răspinge sfaturile, și se mânie când este muștrată. O astfel de persoană nici odată nu se vede pe sine, decât tot mereu vede pe alții. Tot aceea ce aceasta persoană bolnavă de dragostea de sine face, este bine; dar tot ce face altul este rău și nepotrivit. Credința acestei persoane este tu sine. Rom. 12:16. Ea este împotriva adevărului. II Tim. 3:8.

Este dragoste de plata fărădelegii. II Petru 2:15. Dumnezeuul acestor persoane este: banul. De aceea și credința lor este în el. Pentru bani sunt în stare să succească Cuvântul lui Dumnezeu, să samene desbinări între frați și să învețe o altă învățătură de cum au învățat mai înainte. Ei vor vorbi despre sfințenie, dar nu vor urma-o, pentru că „vor căuta ca prin cuvântări înșălătoare, să aibe un câștig”. II Petru 2:3.

Acum să ne punem o mică întrebare: Pot aceștia să păzească credința și să unească la ea adevărata dragoste? Noi răspundem că de vreme ce ei nu păzesc Cuvântul lui Dumnezeu, nu păzesc nici credința și nu au în ei dragostea lui Dumnezeu. Pentru că Domnul Isus zice: „Dacă Mă iubește cineva va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul pe care-l auziți, nu este al Meu ci al Tatălui ce M'a trimis”. Ioan 14:23-24. Deci dragostea este arătată în păzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Până când nu păzim acest Cuvânt, nu iubim nici pe Dumnezeu și nici pe copiii Lui. I Ioan 5:2-3. Și cea mai grea osândă este rostită de apos. Pavel asupra celor ce nu păzesc Cuvântul și nu dau dovezi prin aceasta că iubesc pe Domnul. Pavel zice: „Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema!” I Cor. 16:22. Și în alt loc Pavel zice: „Ferește-te de astfel de oameni”. I. Tim. 6:5.

Eu rog pe Domnul să ne ajute ca să putem păzi Cuvântul Lui, și să dobândim dela El „credința care lucrează prin dragoste” Galat 5:6 ca astfel la sfârșitul vieții noastre să putem zice și noi: „M'am luptat lupta cea bună, m'am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii . . .”

Gh. Bradin.

Toți aceia cari nu au primit revista noastră pe anul cor. să știe că nu au primit-o din cauză că nu și-au achitat abonamentul pe anul trecut. Aceia cari vor putea să achite costul lui mai târziu (acum neavând posibilitate) să ne scrie și le trimetem revista și pe anul în curs.

Redacția.

Viața vecinică și chinul vecinic.

Mat. 25:46.

Bunul Dumnezeu, în nemărginita Sa milă față de aleșii Săi, a binevoit să le arate întotdeauna lucrurile cari au să se întâmple în viitor. Așa și în textul arătat mai sus Domnul Isus vrea să arate viața vecinică și chinul vecinic, cari vor avea loc după judecată. „Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci împăratul va zice celor dela dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția, care v'au fost pregătită dela întemeierea lumii“. Și de aici înainte urmează șase lucruri pe cari le-au îndeplinit cei dela dreapta și nu le-au îndeplinit cei dela stânga, și aceste sunt: 1. „Am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat.“ 2. „Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut.“ 3. „Am fost străin, și M'ați primit.“ 4. „Am fost gol, și M'ați îmbrăcat.“ 5. „Am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți.“ 6. „Am fost în temniță, și ați venit la Mine.“ „Atunci cei neprihăniți li vor răspunde: „Doamne când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci?...“ „Adevărat vă spun că, oridecâteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.“ În același timp însă va zice și celor dela stânga Lui: „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui... Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică, iar cei neprihăniți vor merge în viața vecinică.“ Mat. 25:31-46.

Și acum scumpii mei frați, să ne oprim asupra v. 46 și să-l cercetăm mai din aproape, judecându-l în lumina sfintei Scripturi. Mulți oameni așa o cred că nu este chin vecinic. Deoarece — zic ei — Dumnezeu care este iubirea, nu poate să-și ardă copiii Săi în foc pe veci. Aici și noi credem la fel. Dumnezeu n'a pregătit chinul vecinic pentru copiii Săi, decât pentru diavolul și îngerii lui. Pentru copiii Săi, Dumnezeu a pregătit un loc de fericire. Noi nu credem însă că toți oamenii sunt copiii lui Dumnezeu și aceasta ni-o arată Domnul Isus când zice unora: „Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.“ Ioan 8:44. La înviere Domnul Isus zice că toți vor fi ca îngerii. Mat. 22:30. Se înțelege de sine că, copiii lui Dumnezeu vor fi ca

îngerii luminei, iar copiii diavolului ca îngerii întunerecului. Și acum întrebăm: Pentru cine a pregătit Dumnezeu chinul vecinic? Răspunsul îl dă Domnul: „Pentru diavolul și îngerii lui.“ Mat. 25:41. Și dacă nu este chin vecinic, atunci nu este nici viață vecinică. Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu le arată pe amândouă.

Sunt alții cari i-au în deșert pe Dumnezeu spunând că de unde are El atâția cărbuni, lemne sau paie ca să facă un foc vecinic? Ce durere că astfel de oameni mai iau pe buze Numele Domnului, atunci când îl cred atât de neputincios. Ap. Pavel zice: „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor“, Ebr. 12:29. Dumnezeu cel mare și atotputernic, nu este atât de neputincios ca să nu poată întreține un foc vecinic. Luca 18:27. „Piraiele Edomului se vor prefăce în smoală, și pulberea lui în pucioasă; dar jara lui va fi ca smoala care arde. Nu se va stinge nici zi nici noapte, și fumul lui se va înălța în veci.“ Isaia 34:9-10. „În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești (soarele, luna și stelele) se vor topi de mare căldură, și pământul cu tot ce este pe el va arde.“ II. Petru 3:10. „Diavolul care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor... Oricine n'a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.“ Apoc. 20:10-15.

Mai sunt unii cari spun că oamenii să pot întoarce la Dumnezeu în timpul Domniei Domnului de o mie de ani. Dacă aceste sunt așa, atunci nu-i lipsă ca astăzi când auzi glasul Lui să nu-ți împietrești inima. Ebr. 3:14-15. Că te poți mântui și mâne. Atunci nu-i numai astăzi timpul potrivit și ziua mântuirii, II. Cor. 6:2, că ele vor fi și mâne. Și atunci nu-i adevărat că după moarte vine judecata, căci mai vine odată timpul de îndurare. Ebr. 9:27. Aceste însă le vorbesc numai oamenii cari, nu sunt pregătiți pentru întâmpinarea Domnului. „Cel rău zice cu trufie: „Nu pedepsește Eomnul!“ Psalm. 10:4.

Eu rog pe Domnul să ne ajute pe toți ca să ne putem întoarce la El, astăzi și nu mâne, căci ziua care vine, va arde pe toți cei răi. Mala. 4:1. Domnul să ne lumineze mintea prin Duhul Său și să ne călăuzească. Amin.

Sarga Pașcu, Mișca.

Colțul hainei.

În cuprinsul cuvintelor din textul nostru ni se prezintă doi bărbați: și unul și altul servi ai lui Dumnezeu. Și unul și altul unși cu uleiul îngerii de

către profet, pentru a fi regi peste Israel. Dacă căutam însă cum s'a făcut alegerea lor, atunci găsim că, între unul și celalt, există o mare deosebire.

I. Sam. 24:11.

Saul — căci așa se numea unul — era dat de Dumnezeu la strigătul poporului. Poporul dorea un rege care să-i scape din mâinile vrăjmașilor lor și Dumnezeu le dă pe Saul, I. Sam. 9:16. Durata timpului de domnie a lui Saul însă, n'a fost lungă, pentru că el s'a abătut dela Domnul și dela cele poruncite lui de Domnul. Domnul a zis: „Imi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate dela Mine și nu păzește cuvintele Mele.“ I. Sam. 15:11.

Saul ajuns ca împărat peste Israil a început a se îngâmfa și a se vedea mare în ochii săi, de aceea a și început a lucra cu ușurință, călcând și neascultând de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu neascultarea în războiul cu Amalechii a fost prima abatere a lui Saul. El a început mai dinainte a se abate și a se amesteca în lucrurile cari nu cădeau în însărcinarea sa, și Domnului l-a fost neplăcut acest lucru. I. Sam. 13:13-14. De aceea El (Domnul) a ridicat peste Israil un alt împărat: pe David.

David a fost bărbatul uns de profetul Samuel ca împărat peste Israil după porunca lui Dumnezeu, la care nimenea nu se gândea sau cugeta că poate să fie împărat. El a ascultat și a păzit Cuvântul Domnului și Dumnezeu a făcut prin el minuni mari. A fost însă tot mereu urmărit de Saul cel lepădat de Dumnezeu. Și pentru ce? Pentru că faptele lui erau bune iar ale celuilalt rele. Dumnezeu dă pe Saul în mâinile lui David, dar acesta îi cruță viața și nu să răzbună asupra lui. În ce stare era Saul când căuta viața lui David? „Duhul Domnului S'a depărtat dela Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea dela Domnul“. I. Sam. 16:14. În aceasta stare el nu a mai avut liniște și pace până în ziua morții sale. I. Sam. 18:10. 19:9. Oamenii lui David au căutat în mai multe rânduri să ieie viața lui Saul dar David i-a oprit. Pentru că însă să vadă Saul că Dumnezeu l-a dat în mâna lui, David îi taie colțul hainei și îi zice: „... uite colțul hainei tale în mâna mea...“ I. Sam. 24:11.

Acum să mergem prin mila Domnului și să cercetăm aceste cuvinte în înțeles duhovnicesc, căci „tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră.“ Rom. 15:4.

Astăzi să găsim pe întinsul pământului mulți

oameni cari la începutul întoarcerii lor la Dumnezeu sunt mici și neînsemnați, ei se privesc pe ei înșiși ca nimica. Dumnezeu are plăcere în astfel de oameni pentru că El zice: „Puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.“ II. Cor. 12:9. După ce însă la cerința poporului lui Dumnezeu acești oameni ajung ca să fie puși în frunte, unii din ei, sa îngâmfa și apucă a se face neascultători. Dumnezeu nu-i mai poate folosi în lucrul Lui, pentru că ei nu păzesc Cuvântul Divin. Ei sunt niște căzuți din harul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul zice: „Fiindcă ai lepădat Cuvântul Domnului, și Domnul te lepădă“. I. Sam. 15:26. „Dacă ne lepădam de El, și El se va lepăda de noi.“ II. Tim. 2:12.

Cea mai grozavă stare însă în care au ajuns și ajung toți aceștia cari lepădă Cuvântul lui Dumnezeu și sunt lepădați de Dumnezeu, este aceea că ei nu au nici liniște și nici pace în sufletul lor. Duhul lui Dumnezeu se retrage dela ei și ei devin munciți de un duh rău, pe care chiar Dumnezeu îl trimite asupra lor. I. Sam. 16:14. Și pentru ce? „Pentru că toți cei ce n'au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.“ II. Tesal. 2:12. Oamenii aceștia au și un semn și se pot cunoaște foarte ușor. Ei au în inima lor dragostea lui Cain, care a ucis pe fratele său pentru că lucrurile lui erau rele, iar ale fratelui său drepte. I. Ioan 3:12. Fratele lor mai mare în credință este Saul, întocmai ca și acela caută să ia viața celor ce nu au căzut din harul lui Dumnezeu prin neascultare ca și ei. Lăudat și mărit însă să fie Dumnezeu, că, colțul hainei lor, este în mâinile aceluia pe a căror viață ei o caută. „Iată, colțul hainei tale!“ Sau astăzi putem zice: „Iată faptele tale!“ „...și nu te-am ucis, să știi și să vezi că în purtarea mea nu este nici răutate nici răzvrățire, și că n'am păcătuit împotriva ta.“ I. Sam. 24:11. Dar ascultă ce-ți zice Domnul: „Nu ți-ai făcut tu singur lucrul acesta pentru că ai părăsit pe Domnul, Dumnezeul tău, când te îndrepta pe calea cea bună?“ Ierem. 2:17.

Domnul să ne ajute a fi umiliți și să păzim cu îngrijire Cuvântul Lui. Amin.

Talpeș Dragoi, Falnic.

Pace și Unire.

„Căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.“ Efes. 4:3.

Scumpli mei cititori! Deoarece tot mereu auzim vorbindu-se despre pace și unire, m'am hotărât ca prin ajutorul Domnului să scriu și eu puțin despre aceasta pace și unire. Am dori cu toți ca să avem pace și să fim uniți pentru că puterea numai atunci sporește, când există o pace și o unire între oamenii chemați ca să respecte principiile Evangheliei. Între popoare este o zicală (deviză belgiană)

care sună astfel: „l'union fait la force“, adică: „Unirea face puterea.“

În adevăr, dacă privim la lucrurile naturale, vom vedea că sunt unele fără putere și fără însemnătate dacă rămân singure, îndată însă ce ele sunt unite, crează o forță de care trebuie ținut seama. De pildă: Un strop de apă rămas singur este neînsemnat, nimenea nu ține seama de el, dar atunci

când strop cu strop se unesc și contopesc într'una crează o forță (un rfu sau mare) care este în stare a înfrunta cele mai grele lucruri și încercări, purtând deasupra sa corăbii uriașe. Pentruca însă să se poată ajunge la aceasta forță, avem lipsă ca să unim numai strop de apă cu strop de apă. Ce s'ar întâmpla dacă la fiecare strop de apă s'ar uni un strop de pământ? Așa-i că s'ar face de prima dată un noroi și în urmă noroiul ar deveni o mocirlă puturoasă, în jurul căreia n'ai putea petrece? Să luăm aminte acum și să mergem să cercetăm starea copiilor lui Dumnezeu, trecând aceste lucruri în înțeles duhovnicesc.

Copiii lui Dumnezeu sunt chemați cu toții să trăiască în pace și unire. În acest scop ei trebuie să fie una: cugetul lor să fie unul, dorința lor să fie una, țința lor trebuie să fie una. Deși mulți, ei trebuie să formeze un corp în Hristos. I. Cor. 12:27. Când ei nu mai sunt una în cugetare, învățătură, practică, etc. și când numai alegă toți la una și aceeași țință, atunci ei nu se mai pot unii, și dacă vreau să se unească însemnează că mai mult slăbesc prin aceea unire. Biserica din Corint a fost foarte aspru muștrată de Ap. Pavel, deși acolo între ei lucra Duhul Sfânt prin diferite daruri. Cauza pentru care Apos. le-a scris unele cuvinte tari, era că nu erau uniți. Ei s'au împățit în grupuri mai mici, care fiecare avea altă direcție, altă țință, alt scop, alt cuget și altă învățătură. Vorbirea lor era împărțită și felurită. Iși aleseră apoi fie care partidă conducătorii ei și așa căuta ce să meargă înainte. Acolo dăm peste unii cari urmau pe Pavel, alții cari urmau pe Petru, alții cari urmau pe Apolo și alții cari urmau pe Hristos. Deși Pavel, Petru, Apolo, etc. toți erau apostolii Domnului, ei totuș știură să facă deosebire între ei. Apos. Pavel însă îi muștră aspru și îi îndrumă pe toți la Hristos. I. Cor. 1:10-13.

Biserica lui Dumnezeu este și trebuie să fie unită în învățăturile Domnului nostru Isus Hristos. Și mulțumită să fie adusă lui Dumnezeu, că Biserica Lui are pace și unire, în Duhul Sfânt și în învățăturile Domnului. Ap. Pavel nu ne scrie să căutăm pacea și unirea, ci să păstrăm unirea Duhului prin legătura păcii. Efes. 4:3.

În diferite perioade de timp însă s'au găsit oameni cari nu s'au ținut strâns legați de Cap (care este Hristos) și astfel umflați de mândrie au pornit cu alte învățături și spre alte scopuri, căutând prin aceasta să tulbure pacea, să strice unirea și să răpească premiul alergării dela credincioși. Colos. 2:18-19, Acești oameni au pierdut Călăuza (care este Duhul Sfânt) și umblă hoinărind și rătăcind prin aceasta lume, cu ochii închiși, singuri neștiind unde merg și care le va fi stârșitul. II. Petru 1:9 Ioan 12:35.

Având în vedere toate aceste de mai sus, suntem datorii a păstra pacea și unirea cu toți aceia cari cheamă pe Dumnezeu din inimă curată și cari sunt o lumină în lume. Ferindu-ne în același timp de a ne unii cu cei ce au alte scopuri și cari dau alte învățături, pentrucă unirea cu ei este neplăcută lui Dumnezeu și ea n'o să ne servească spre binecuvântare așa după cum nu i-a servit Israelului unirea cu cei ce nu erau ai lui Dumnezeu. Rom. 16:17-18. Exod. 23:32-33.

Rugăciunea mea este către Domnul că, să ne ajute pe toți a fi una în Hristos cu toți cei ce păstrează unitatea Duhului prin legătura păcii, Ioan 17:21 și El să ne deie înțelepciune ca să ne putem feri de unirea cu cei ce se abat din calea înțelepciunii pentrucă pentru ei este păstrată odihna în adunarea morților. Prov. 21:16: Noi să putem fi una cu cei ce chemă pe Dumnezeu din inimă curată. Amin.

M. Olariu.

Hainele de Sărbătoare.

Orice om (bărbat sau femeie) care vine la Domnul Isus, este sfătuit și îndemnat de Dânsul ca să-și cumpere dela El haine albe ca să se îmbrace. Apoc. 3:18. Toți aceia cari și-au predat viața lor Lui, au să serbeze sau să prăznuiască o sărbătoare. I. Cor. 5:8. Pentrucă ei s'au apropiat de „adunarea în sărbătoare a Ingerilor.” Ebr. 12:22.

Și acum să mergem puțin și să cercetăm cum stau lucrurile cu hainele pământești ca să putem înțelege mai bine și cele ce se pot petrece cu cele duhovnicești.

Hainele aceste pământești au și ele dușmanii lor, între cari numărăm: șoarecii și molii. Odată am plecat într'o misiune și am intrat pela un frate să-l iau cum mine tovarăș de drum, dar când era

să plece, dând să se îmbrace în hainele lui cele mai bune, a observat că sunt găurite de șoareci. Altădată am pătuit cu un altul care mi-a arătat hainele lui cele mai scumpe roase de molii. M'am cugetat cum le place acestor viețâți să se încuibeză în cele mai scumpe haine și să le roadă. Cel ce voiește însă ca hainele lui să fie neatînse de molii, presară peste ele un fel de praf numit: Naftalină. Odată ce acesta este preserat peste hainele de sărbători, el are un miros atât de puternic, încât distruge și nu lasă să se apropie de ele nici o molie.

După cum hainele pământești își au dușmanii lor, tot așa și hainele duhovnicești au mai mulți dușmani. Toți acești dușmani stau sub ascultarea vrăjmașului și caută să ne găurească sau să ne

„Toți cari ați fost botezați pentru Hristos, v'ați îmbrăcat cu Hristos”. Galat. 3:27.

roadă cele mai scumpe haine duhovnicești. Aceștia sunt șoarecii și moliiile păcatului. Ei se numesc: Ura, pizma, cearta, dezbinarea, nesupunerea, vorbirea de rău, mândria, clevețirea, minciuna, etc. Aceste toate sunt descrise la Galat. 5:19-21. Dacă numai o singură molie din aceste se încuibează în hainele noastre duhovnicești, e destul ca să ni le strice în așa fel ca să nu mai putem sta cu ele în fața Celui ce ni le-a cinstit. Dar mărit să fie Domnul, căci, după cum în privința trupească s'a găsit naftalina care poate apăra hainele de molii, tot așa s'a găsit și în privința duhovnicească un fel de medicament care poate ucide orice molie de a păcatului care ar încerca să ne roadă hainele. Acest medicament duhovnicesc este — recomandat de Domnul Isus, și el poartă numele de: Lăpădarea de sine. Mat. 16:24. Până când acest medicament nu este preșerat peste hainele noastre duhovnicești, ele sunt tot mereu roase de moliiile păcatului descrise mai sus.

În cartea proorocului Zaharia găsim pe arhierul Iosua, care avea în dreapta lui pe vrăjmașul căutând să-l pârască înaintea lui Dumnezeu. Cauza pentru care căuta să-l pârască era că hainele lui Iosua, erau murdare. Ce durere, că după ce vrăjmașul înșală pe om, să-l mai și pârască. Domnul însă nu lăpădă pe Iosua, decât dă ordin ca el să fie îmbrăcat în haine de sărbătoare, și neleguirea să fie îndepărtată dela el. Și pentru ce? Pentru că zice: „Nu este el, Iosua, un făciune scos din foc?” Zah. 3:1-4.

Da, scumpii mei, „un făciune scos din foc.” Făciunile scos din foc, e acela în care a ars puterea lui proprie. El este roșu, și de el nu se poate apropia nici o vietate sau insectă, pentru că arde. Astfel Domnul voiește și dela noi ca să fim, oameni din cari a ars toată încrederea în noi înșine. Să fim oameni cari am trecut prin focul încercărilor și al suferințelor, oameni ajunși în atingere cu cărbunii aprinși, din cari s'a depărtat neleguirea și a căror păcat este ispășit. Isaia 6:7.

Fraților! Dacă nu vom căuta să ne lăpădăm de noi înșine și să purtăm crucea, moliiile păcatului se vor încuiba în hainele noastre de sărbători (cari sunt faptele neprihănite ale sfinților Apoc. 19:8) și le vor roade, iar atunci când ne vom prezenta înaintea scumpului nostru Mântuitor, vom auzi glasul Lui care va suna: „Prieten, cum ai intrat aici fără să ai haina de nuntă?” Mat. 22:12. De aceea îndemnul meu este către cei ce au ajuns să aibe aceste haine să le grijească, preșerând peste ele zilnic naftalina lăpădării de sine, iar către cei ce nu au ajuns ca să aibe aceste haine, că încă astăzi cât Domnul ti sfătuiește să mergă la El și să le cumpere. Apoc. 3:18.16:15.

Rugăm pe bunul Dumnezeu, să ne dea la toți o inimă întreagă plină de har și pace, ca să ne putem înfățișa înaintea Lui cu o haină plină de sfințenie, strălucire și slavă, fără să fie găurită sau roasă de șoarecii și moliiile păcatului. Aliluia Domnului. Amin.

Avram Ioan. Incești-Bihor.

Focul Domnului.

Num. 11:1.

Iubiți cetitori! Deși sunt cea mai înără și slabă mlađiță în via Domnului, voiesc să mă ocup puțin în articolul acesta cu cele lucrate de Dumnezeu cu poporul lui Israel pentru că apoi să ne putem întoarce la noi și să ne comparăm starea cu acest popor. Știu și sunt încredințat că mulți au citit istoria acestui popor, dar ar fi bine să ne cugetăm la ea cât mai mult și mai adânc, căci lor „aceste lucruri li s'au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră.” I. Cor. 10:11.

Poporul lui Israel a fost foarte mult iubit de Dumnezeu. Când ei sunt apăsai în Egipt, și strigă la Dumnezeu, El ascultă și îi izbăvește trecându-i prin marea roșie și mergând El însuși înaintea lor: zlua în nor iar noaptea într'un stâlp de foc. Supune în fața lor alte popoare, le dă mană din cer ca să mânânce și apă din stâncă ca să bea. Dar cu toate aceste ei nu pot intra în Canaan, decât numai doi inși. Și de ce? „Cei mai mulți n'au fost plăcuși lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie.” I. Cor. 10:5. Să ne întrebăm: Care a fost cauza pentru care ei n'au fost plăcuși lui Dumnezeu? Pentru că și-au îndepărtat inima de Dumnezeu cel viu și au fost stăpâniți de o inimă rea și necredincioasă, care tot mereu i-au făcut să murmure, să se revolte, să caute după alți zei, etc.

Să lăsaăm însă acest popor și să ne măsurăm

acum starea noastră. Noi după acelaș exemplu am părăsit egiptul păcatului care este lumea, am scuțurat jugul domniei lui Faraon care închipuie pe diavolul și am trecut prin marea roșie și prin nor care închipuie botezul cu apă și Duh Sfânt. Am apucat acum drumul prin pustie către Canaanul cel ceresc și ne hrănim cu mana cerească și cu apa vieții care curge din Domnul Isus, Stânca mântuirii noastre vecinice. Vrăjmașul nostru diavolul însă caută și să luptă din toate puterile ca să ne abată inima dela calea Domnului și să ne facă a pofti după lucrurile din Egipt. Mulți după ce vin la Domnul doresc să se hrănească iarăș din crastaveții, usturoiul, pepenii, praji și ceapa Egiptului, cari nu sunt altceva decât poftele păcătoase ale lunei ca: lux, distracții și plăceri lumești, etc. etc. Și din aceasta cauză ei tot mereu cârtesc și sunt lipsiți de bucuria care vine dela Duhul Sfânt. Să ne aducem însă aminte că poporul din vechime care a cârțit a fost ars de focul Domnului. Num. 11:1-5. Tot la fel aceia cari cârțesc și sunt nemulțumiți în sufletul lor din cauză că inima lor dorește după lucrurile din lume pe cari le-au părăsit, vor fi arși cu un foc vecinic. Iuda V. 7 Mat. 25:46 Apoc. 20:10.

Domnul să ne ajute ca lucrurile întâmplate poporului lui Israel să ne slujească drept pilde, ca să nu pierim și noi pe cale ca și ei. I. Cor. 10:6 Psalm. 2:12.

N. Jurj. Petroșeni.

„Cel ce vine după Mine, nu va umbla în întunerec...”

Textul și titlul articolului meu, arată cuvintele Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, prin cari El ne învață ca să pășim în totul pe urmele Lui, și astfel să fim feriți de întunerec. În adevăr, astăzi întunerecul este mare. Câte lucruri și fapte se fac la întunerec? Tot aceea ce se face cu scopul ca „nimenea să nu știe sau să audă” este întunerec; iar întunerecul este păcat. Ioan 3:19-20. Dumnezeu a trimis soli cari se întorc pe poporul Său dela întunerec la lumină. Fapte 26:18.

Cea mai puternică învățătură în aceasta direcție ne-a dat-o Domnul Isus. Invățătura lui covârșește toate învățăturile sfinților. Cel ce o primește și urmează, află într'ansa marea cea ascunsă. Dar după cum în timpurile trecute vrăjmașul a orbit ochii multora cu întunerecul, el la fel lucrează și astăzi. Astfel se întâmplă că mulți din ceice aud Evanghelia sau chiar o predică, se mișcă puțin cu inima dela ea și se lasă cuprinși de întunerec; unii într'o măsură mai mică iar alții într'o măsură mai mare. Cele mai singuratiche clipe din viața noastră putem să le trăim în lumină, dar putem să le trăim tot așa de bine și în întunerec. Atunci când facem planuri în cari Dumnezeu nu-Și află plăcerea și prin cari nu se mărește Numele Lui, înseamnă că trăim în întunerec. Sufletul nostru este luminat numai atunci, când Cuvântul lui Dumnezeu strălucește în noi cu putere. „Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibe vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare.” Luca 11:36.

Chemarea sufletului care urmează pe Isus, este nu numai ca să nu umble în întunerec, decât ca el însuși să fie o lumină. Misiunea luminei este ca să răspândească lumina și să risipească întunerecul. Dacă chemarea noastră este ca să fim lumină, atunci nu este iertat ca să răspândim întunerec. Ori o faptă de mândrie, lăcomie, vorbire de rău, zgârcenie, etc. toate sunt fapte de ale întunerecului, și atunci când ele se găsesc la noi, înseamnă că lumina noastră nu este curată. Domnul Isus Hristos, este „Lumina vieții” și „Lumina lumei”. Ioan 8:12. El a răspândit cea mai curată, cea mai binefăcătoare și cea mai strălucită lumină în lume. Lumina Lui a apărut în cel mai gros întu-

Ioan 8:12

nerec. El a lăsat ca viața Lui, să fie jertfită pe dealul Golgota pentru fericirea și mântuirea unei lumi pierdute în întunerecul păcatului; dacă voiește să vină la El și să petreacă în lumina Lui. Lumina noastră trebuie să fie aprinsă din El, și după acelaș exemplu ca și El, trebuie să ne jertfim pentru binele și fericirea celor din întunerec. Rom. 15:2-3.

Cum însă lumina dă la iveală faptele cele întunecoase și alungă întunerecul, ea are și mulți dușmani. Tot acela care iubește păcatul și întunerecul și vrea să petreacă la întunerec și să nu fie făcut de cunoscut, este un dușman al luminii. Iovu 24:13-17. „Căci oricine face răul urăște lumina; și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele”. Ioan 3:20, „Lumina luminează în întunerec, și întunerecul n'a biruit-o” Ioan 1:15. „Pentru că ceace scoate totul la iveală, este lumina” Efes. 5:13.

Sunt lumini diferite: unele sunt mai mari și au o putere mai mare de luminat iar altele sunt mai mici și puterea lor de luminat este mai mică, însă toate luminează după puterea lor. Așa trebuie să fie și creștinii cei ce sunt mai puternici în cunoștința Domnului nostru Isus Hristos, să lumineze în mai mare măsură ca ceice n'au atâta cunoștință. „Cui s'a dat mult, i se va cere mult; și cui i s'a încredințat mult, i se va cere mai mult.” Luca 12:48.

Sunt însă și așa lumini, cari răspândesc un fum și miros care nu poate fi suferit, și atunci decât la lumina unei astfel de lumină, crezi că e mai bine fără de ea. Această să aseamănă cu acei creștini cari tot mereu să laudă cu creștinătatea dar viața nu și-au predat-o Domnului Isus Hristos ca să li-o curețe în fiecare zi; ei sunt o lumină necurățită și pentru aceea răspândesc miros greu și neplăcut prin vorbele și faptele lor. Ioan 15:2. Mat. 6:23.

Domnul să ajute tuturor copiilor Săi ca ei să poată răspândi numai lumină fiind curățiți de Domnul Isus ca să nu răspândească miros greu (fapte și vorbe rele). Iar celorlați ce nu au ajuns să-și predeie viața lor Lui, să le ajute ca să nu mai umble în întunerec ci să vină la El și să umble în lumina vieții. Amin.

Zaharie Dișta.

Șiștaroveți.

„Omul ascuns al inimii.”

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția neperitoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”
I. Petru 3:3-4.

Scumpele mele surori! După ce de mult timp nu am mai scris nimic la revistă despre felul nostru de viață, unit cu frică, prin mila și ajutorul Domnului m'am propus ca să scriu din nou aceste modeste cuvinte rostite de ap. Petru care ne dă nouă o îndrumare la felul de purtare aici în lupta vieții.

Noi surorile suntem chemate ca alături de bărbați (frați) să moștenim harul vieții. Noi suntem chemate ca să servim de ajutor bărbaților noștri, arătându-le binele și niciodată răul. I Petru 3:7. Gen. 2:18. Prov. 31:12. Și în fine noi suntem chemate ca alături de bărbați, să luăm parte la planul de mântuire al lui Dumnezeu. Căci dacă căutăm cu băgare de seamă sf. Scriptură, vom vedea că femeile înțelepte au fost totdeauna o mare binecuvântare dela Dumnezeu în popor și chiar ele (femeile) aveau unele însărcinări. Rom. 16:1-2. etc.

Pentruca noi să putem servi ca o binecuvântare și pentruca Domnul să ne poată folosi în lucrul Lui avem lipsă ca să fim supuse, ascultătoare, caste, curate, etc. Noi trebuie să fim ascultătoare în totul de Cuvântul Domnului scris în sf. Scriptură, căci almintrilea nu vom fi binecuvântare ci mai degrabă ruină în lucrul Domnului. Și pentrucă vrăjmașul poate înșela mai ușor partea femeiască cu podoabele din afară, am luat textul din ep. Sfântului ap. Petru care vorbește despre aceasta.

În viața mea, am auzit multe femei cărorora de altfel le-ar plăcea să se numească creștine, zicând că, Dumnezeu nu caută la haine ci la inimă. Nimic mai greșit. Dacă aceste sunt așa, atunci de sigur aceste femei dacă ap. Petru și Pavel ar fi în zilele noastre și le-ar spune cum să se împodobescă, le-ar spune și lor aceste cuvinte. Dacă Dumnezeu nu ar ținea cont de felul nostru de îmbrăcământ, de sigur, cuvintele cari îl regulează, nu s'ar fi scris. Dar întrucât Dumnezeu arată în sf. Scriptură felul nostru de podoabă, credem că El ține cont de ea. Și să vedem de ce? Ap. Pavel zice: „Chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuș omul nostru din lăuntru se înnoiește din zi în zi.” II Cor. 4:16. Să punem acum o în-

trebare: Când ne împodobim în mătasă și lux, pentru care om ne împodobim? Pentru cel din lăuntru sau pentru cel de afară? Sunt sigură că nimenea nu va putea zice că ne împodobim în haine scumpe pentru omul cel din lăuntru sau pentru cel ascuns al inimii, cum îl numește ap. Petru, decât numai pentru cel din afară. Și dacă este așa, apoi să ne fie de știut, că Dumnezeu nu caută la acesta din afară la care căutăm noi, ci caută la cel din lăuntru care stă în curăția neperitoare a unui duh blând și liniștit care are mare preț înaintea Sa. I Petru 3:4. Și pe acela nu-l găsește, că l-a omorât acesta din afară căruia i-am satisfăcut toate dorințele și poftetele. Rom. 8:12-13, Poate deci să ne fie inima curată atunci când ea este îndreptată spre podoabe lumești? „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea dragostea Tatălui nu este în el...” I Ioan 2:15-17.

Dacă Cuvântul lui Dumnezeu nu ne dă loc ca să ne împodobim în mătasă și lux, El nu ne dă voie nici la aceea ca să umblăm și să ne purtăm murdare, sau să ne finem casele și copiii în necurăție. Decât pretinde dela noi să fim curate și modeste. Tit. 2:5.

Numai atunci Domnul ne va putea folosi în lucrul Său, când vom trăi în totul așa după cum ne poruncește El. Pe lângă toate cele descrise mai sus, noi surorile trebuie să iubim, să respectăm și să ne supunem bărbaților noștri. Pentrucă atâta timp cât nu facem aceasta, nu îndeplinim voia lui Dumnezeu. Efes. 5:22. În locuințele noastre noi putem să fim cei mai mari predicatori de adevăr, dar fără voace. Dacă lumina noastră lucește în casele noastre, noi putem să câștigăm pentru Domnul atât pe soții noștri cât și copiii. Și chiar de nu îi vom câștiga, suntem nevinovate în fața lui Dumnezeu pentru ei, că am răspândit lumina, dar ei n'au crezut. I Petru 3:1-2. Ezech. 3:18-19.

Rog pe Domnul să ne ajute la toate surorile să putem fi o binecuvântare pentru lucrul Lui, răspândind lumina cu voace și fără voace, ori unde și ori când. Amin.

S. Bradin.

Către Tineri.

„Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Dumnezeu dintr'o inimă curată“. II Tim. 2:22.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, prin a cărui har și milă, pot să scriu acest mic articol și să îndemn pe toți tinerii din poporul lui Dumnezeu să pășească în totul pe urmele Domnului Isus împreună cu mine. Eu sunt o fecioară tânără, dar m'am găsit fericirea, pacea și liniștea sufletească la picioarele scumpului Mântuitor, pe care mă și silesc a-L chema în ajutor în toate împrejurările vieții mele, împreună cu aceia cari îl cheamă din inimă curată. Aliluia.

Iubiți frați și surori tinere! Ap. Ioan scrie: „V'am scris, tinerilor pentru că sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău.“ I Ioan 2:14. După cum vedem în cuvintele apostolului Ioan îndreptate tinerilor, se cuprind trei lucruri deosebite unul de altul cari însă sunt într'o strînsă legătură. Si să lăsăm ca Duhul Sfânt să ni le lămurească pe fie care în parte.

1. **„Sunteți tari . . .“** Dumnezeu pretinde dela un tiner ca să fie tare pentru tot lucrul bun. Pentruca un tânăr să fie tare, el trebuie să fie sănătos. Tinerul Timotzi era de fapt morbos în corp, dar în privința sufletească a ajuns atât de tare că Pavel zice: „N'am pe nimeni care să-mi împărtășească simțirile ca el.“ Filip. 2:20. Si la aceasta putere mare duhovnicească el a ajuns făcând mereu exercițiu. Ce fel de exercițiu? A căutat mereu și a cetit în sf. Scriptură, așa că ea a devenit pentru el o carte de care nu s'a putut despărți, iar cuvintele ei au devenit pentru el o armă prin care a putut răpune totul. II Cor. 10:4. Astfel el a devenit un tânăr tare între credincioși. Un alt tânăr tare și binecuvântat de Dumnezeu a fost ap. Ioan, care deși tânăr a ajuns să fie numărat ca stâlp în Biserica lui Dumnezeu. Galat. 2:9.

2. **„Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi.“** Sunt tineri cari apucă cu mare râvnă a urma Domnului și la început Dumnezeu lucrează prin ei lucruri frumoase, dar după un timp viitorul lor începe a se întuneca, pentrucă, ei doresc după plăcerile lumii și Cuvântul lui Dumnezeu nu rămâne în ei. Pentruca noi să ne putem păstra tăria și puterea, avem lipsă să rămână în noi Cuvântul lui Dumnezeu. Tăria pe care o avem este tocmai în acest Cuvânt. Ap. Ioan scrie:

„Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentrucă sămânța Lui (Cuvântul. I Petru 1:23) rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.“ I Ioan 3:9. Cine este lipsit de Cuvântul lui Dumnezeu, este cel mai slab om, care nu este în stare să se biruiască pe sine nici odată. Prov. 16:32.

3. **„Ați biruit pe cel rău.“** Domnul Isus a biruit pe cel rău, când a fost ispitit de dânsul în pustie, fiindcă nu s'a îndepărtat dela Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 4:1-13. Și dacă noi vom face la fel, îl vom birui și noi. Biruința ni este asigurată în Cuvântul lui Dumnezeu, numai să-l dăm loc ca să rămână în inima noastră.

Cu toate însă că ap. Ioan ne scrie că suntem tari și cuvântul Domnului rămâne în noi și am biruit pe cel rău. este pentru noi un lucru de care trebuie să ne fie groază și să fugim de el. Ap. Pavel zice: „Fie-vă groază de rău,“ și în alt loc: „Fugi de poftele tinereții,“ Rom. 12:9 II Tim. 2:22. Scumpi frați și surori tinere, Domnul ne-a dat putere să biruim pe cel rău, dar să nu dorim în inima noastră lucrurile lui, decât să fugim de ele și să ne îngrozim când ne stau în față ca să le poftim, și atunci să rugăm mult pe Domnul împreună cu cei ce cheamă Numele Lui din inimă curată, ca să ne deie neprihănire, credință, dragoste și pace. În felul acesta, noi putem să biruim lumea și pe cel rău.

Lucrul împărăției lui Dumnezeu are lipsă de tineri și tinere cari urăsc păcatul, de cei ce li-e este groază să facă rele, de cei ce au biruit lumea și nu doresc după lucrurile din ea și în fine de cei ce au biruit pe cel rău, respingându-l cu toate planurile lui amăgitoare.

Rog pe Domnul să ajute tuturor fraților și surorilor tineri și tinere cari vor citi acest articol, să poată fi tari și să servească ca o binecuvântare în poporul lui Dumnezeu. Amin.

M. Filimon. Pâncota.

Lecțiuni Biblice.

Calendar Septămânal

Luni în 26 Feb. Mat. 11:2-6 Marți în 27 Feb. Mat. 11: 25-30.
Mer. „ 28 „ „ 12:1-8 Joi „ 1 Mar. „ 12:9-21
Vin. „ 2 Mar. Luca 11:14-23 Sâm. „ 3 „ Isaia 53:1-6.
Duminică în 4 Martie Mat. 11:2 până la 12:50.

Mărturia Domnului Isus despre Sine Insuș.

Cuv. aur. Mat. 11:28.

Mărturia Domnului Isus despre Sine Insuș. Ioan Botezătorul fiind pus în închisoare, trimete pe doi din ucenicii săi ca să întrebe pe Isus dacă este El cel ce avea să vină, ori nu. Acesta a fost pentru Ioan un timp foarte critic, fiindcă el care dădu-se mărturie despre Domnul, acum trimete ucenici să-L întrebe dacă este El Hristosul cel așteptat. Domnul lasă ca Ioan să înțeleagă din lucrările pe cari le face El, dacă este Hristosul, ori nu. Mai departe El arată pe Ioan ca trimesul Domnului, muștră generațiunea rea din timpul Său, descoperire pe „Domnul Sabatului“, arătând dumnezeirea Sa. Noi învățăm să lăsăm ca în toate lucrările să fim dovediți cine suntem prin puterea sfințeniei care lucrează în noi.

Calendar Septămânal

Luni în 5 Mart. Mat. 13:31-33 Marți în 6 Mart. Mat. 13:10-17
Mer. „ 7 „ „ 13:1-9 Joi „ 8 „ „ 13:18-23
Vin. „ 9 „ „ 13:24-30 Sâm. „ 10 „ „ 13:34-43
Duminică în 11 Martie Matei 13:1-52.

Pildele Impărăției.

Cuv. aur. Isaia 9:7.

Pildele Impărăției. Domnul Isus începe a vorbi poporului în pilde. Capitolul din lecțiunea noastră de astăzi, este foarte bogat în astfel de pilde. În el întâlnim cele patru feluri de semănțe, semănța de muștar neghina, aluatul, comoara, năvodul, omul gospodar, etc. Nu toți cari citesc aceste pilde au fericirea să le și înțeleagă, de aceea noi să rugăm mult pe Domnul ca să ni le lămurească prin Duhul Său. Noi învățăm de aici că deși harul lui Dumnezeu este privit ca ceva mic și neînsemnat, el totuși întoarce și schimbă inimile în cari intră.

Calendar Septămânal.

Luni în 12 Mart. Mat. 15:21-31 Marti în 13 Mart. Mat. 15:32-39
Mer. „ 14 „ Luca 10:38-42 Joi „ 15 „ „ 15:54-58
Vin. „ 16 „ Ioan 15:3-16 Sâm. „ 17 „ „ Ioan 6:60-71
Duminică în 18 Martie Mat. 13:55 până la 16:12.

Domnul răspunde credinței

Cuv. aur. Mat. 7:7.

Domnul răspunde credinței. Deși la început femeia cananeancă este respinsă de Domnul cu cuvinte destul de tari, ea nu se descurajează în credința ei până când Domnul nu răspunde la ea și îi îndeplinește dorința. De multe ori noi auzim că cutare sau cutare nu primește dela Domnul aceea ce cere fiindcă nu a sosit vremea. Noi învățăm însă de aici că vremea este sosită atunci când credința noastră este deplină.

Calendar Septămânal.

Luni în 19 Mart. Isaia 9:2-7 Marți în 20 Mart. Luca 2:25-35
Mer. „ 21 „ „ Ioan 1:19-34 Joi „ 22 „ „ Fapte 10:34-43
Vin. „ 23 „ „ Fapte 13:21-33 Sâm. „ 24 „ „ Apoc. 1:9-18
Duminică în 25 Martie Isaia 42:1-7 Fapte 10:34-43.

Mărturisire despre Isus.

Cuv. aur. Mat. 16:16.

Mărturisire despre Hristos. Domnul Isus este Hristosul lui Dumnezeu descoperit nu prin sânge și carne ci prin puterea lui Dumnezeu. Despre dumnezeirea Lui vorbesc proorocii și apostolii. Noi învățăm să primim pe Isus așa după cum este, ca pe Fiul lui Dumnezeu, care ne mântue.

Calendar Septămânal.

Luni în 26 Mart. Geneza 49:10-12 Mar. în 27 Mart. Deut. 18:15-19
Mer. în 28 „ Psalm. 45:1-7 Joi „ 29 „ „ Isaia 52:13-15
Vin. în 30 „ Marcu 11:1-11 Sâm. „ 31 „ „ Ebr. 5:7-10
Duminică în 1 Aprilie: Repetiție.

Cuv. aur. Ioan 6:68-69.

Biblii și Testamente în orice limbă se capătă la:
PAVEL VLAUVICI
Timișoara IV. Calea Șagului No. 40.

Vindecări divine.

Aliluia bunului și prea iubitului nostru Miel divin care S'a jertfit pe Golgota pentru întreaga omenime, căci Lui I se cuvine toată lauda și slava în veci de veci. Amin.

Prin nemărginita milă pe care bunul Dumnezeu a avut-o față de mine, cu îngăduința Domnului Isus doresc a aduce la cunoștința fraților și surorilor și a tuturor celor ce vor citi sau asculta aceasta revistă, cea ce a făcut Domnul Isus cu mine. El este Medicul medicilor și Domnul domnilor. Și lucrează și astăzi prin toți aceia cari au în El o credință vie și nu moartă, precum a lucrat și cu mine o păcătoasă de curând întoarsă la El.

Mă numesc Otto Rozalia din com. Sân-Nicolaul-mic, jud. Arad, Sunt de origină germană și am etatea de 36 ani. Mai de mult timp, sufeream grav de o boală lăuntrică care mă muncea grav și se muta prin corp. Am urmat și m'am tratat pe la diferiți medici din Arad, cheltuind cât mi-a stat în putință, dar toată osteneala a fost zadarnică; eu nu am primit vindecare, ba medicii nici nu mi-au cunoscut boala. Așa am pierdut orice nădejde de vindecare. În urmă cu câteva săptămâni venind la credința adevărului în Domnul Isus Hristos, m'am încredințat Domnului, totți sufletește și în urmă am cerut dela El să-mi vindece și corpul. Mărit să fie Domnul care mi-a răspuns cu semn în corp la care eu m'am zidit prin aceasta credință. În seara zilei de 2 Ianuarie cor. venind la rugăciunea obișnuită mărit să fie Domnul care a adus mai mulți frați din alte părți, între cari era și fr. Olariu Mihai. După ce s'a terminat rugăciunea obișnuită am cerut pe fratele să-mi facă ungera conf. Iacob 5:14. Fratele a și început a face ungera începând a se ruga pentru boală prin punerea mâinilor. Deodată m'am pomenit zdruncinată și o urlătură puternică a ieșit din mine. Am auzit pe fratele care punea mâinile peste mine și să ruga zicând: **Îți poruncesc în**

Numele lui Isus să părăsești persoana aceasta! Prin mine s'au produs din nou mai multe și puternice zguduirii și mai multe urlături puternice în voace străină. Iar la a doua și a treia poruncă: „Îți zic, în Numele Domnului Isus Hristos să ieși afară din aceasta persoană“. m'am pomenit din nou cu grozave șipete și urlături și am fost puternic zdruncinată, în care timp am simțit ieșind din mine o putere mare neînchipuită, însoțită de puternice zguduirii și șipete în voce streină ca de copil. După aceasta am fost cu totul ușurată și liberată de legăturile cari ieram legată și strânsă. Aliluia, mărit și glorificat să fie Domnul nostru Isus Hristos împreună cu Tatăl, care m'a liberat de aceasta putere (duh rău). Tatăl să fie proslăvit prin Fiul că El și astăzi tot acela este care a fost și pe timpul Apostolilor și lucrează și în zilele noastre după cum a lucrat atunci cu diferite puteri, semne și minuni, întărind mărturia pe care o dau martorii Lui cei adevărați cu lucrurile arătate la Matei 10:6-8 și lși întinde mâna ca să facă semne, vindecări și minuni, în Numele Robului Său Isus. Fapte 4:30-31.

La aceasta măreață lucrare a fost de față și mama și încă o soră împreună cu soțul meu, cari văzând aceasta lucrare au rămas toți credincioși Domnului, stăruiind împreună cu mine la picioarele Domnului după botezul Duhului Sfânt. Domnului I se cuvine toată lauda, mărirea și recunoștința în veci de veci. Amin.

Mai rog pe cei ce vor citi acest articol să se roage Domnului pentru mine ca să mă ajute și să-mi dea putere să ies biruitoare în toate pentru că sunt foarte tare ispitită în orice paș și cuget și nu-i cunosc încă toate săgețile satani fiind venită de curând la Domnul. El să fie mărit și proslăvit în toate. Amin.

(ss) Otto Rozalia
Sân-Nicolaul-mic. Jud. Arad.

Botezuri cu Duh Sfânt

Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt în următoarele locuri: În jud. Arad. Com. Rădești 10 suf. În Neagra 2, în Chisindia 2, în Odvoș 1, în Sân-Nicolaul-mic 1. În jud. Bihor. Com. Dumbrăvița de codru 11. În jud. Caraș. Com. Bozovici 2. Aliluia Domnului Isus. Amin.

Rugăm pe toți abonații să binevoiască a-și achita abonamentul. Iar cei ce au reștanță din anul trecut, să se intereseze a și-o achita de urgență. Celor ce nu au achitat nimic pe anul 1933, le-am oprit revista.